

A PEU DE CARRER

58

Tramesa Municipal

Juliol 2010

Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa-Entesa
pel Progrés Municipal a la Diputació de Barcelona

Som una nació, nosaltres decidim. El poble català rebutja la sentèn- cia del Tribunal Constitucional

Des de la indignació dels catalans
i catalanes ens cal respondre
amb unitat, fermesa i exigència
democràtica

Ponts i barreres: joves, migracions i convivències.
Pàg. 6

Àrea Metropolitana de Barcelona, vint-i-tres anys
de retard. Pàg. 7

Biblioteques públiques: una aposta de futur.
Valors democràtics, coneixement i informació
per a tothom. Pàgs. 12 i 13

FORMACIÓ I PROGRAMA MUNICIPALS 2011

Un total de 184 persones de la coalició han participat en les sessions formatives que us vàrem proposar realitzar pel territori i que ja han finalitzat en el seu gruix. Ens resta alguna sessió que farem en el darrer trimestre de l'any. En aquestes sessions hem aprofundit en aspectes teòrics (comunicació oral i escrita, emocions, missatge, estructura d'una nota i un comunicat...) i pràctics (coneixement de l'autoedició amb el programari lliure Scribus i els criteris de manual gràfic, la proposta tipus de butlletí local, recursos comunicatius...) a l'entorn de la comunicació i algunes de les eines que són al nostre abast.

Ara, estem analitzant el conjunt de qüestionaris d'avaluació que vàreu emplenar i que, de ben segur, ens serviran per avaluar, dissenyar i millorar el conjunt d'instruments i serveis que des del grup de suport municipal de la coalició us anem oferim al llarg de l'any.

Ara, encarem la formació centralitzada. Fa uns dies iniciarem aquesta formació amb una primera sessió al voltant de l'empoderament de les dones. Una sessió teoricopràctica destinada a millorar les capacitats de lideratge i de comunicació de les companyes de la coalició en el treball organitzatiu i d'habilitats.

184 persones de la coalició ja han participat en els mòduls descentralitzats de formació. Aquest aprenentatge organitzatiu i de millor capacitat del conjunt de la coalició i dels nostres caps de llista no tindria cap sentit sense un bon contingut programàtic.

I seguirem, en el darrer trimestre d'aquest any i el primer del 2011, amb els mòduls de direcció de campanya i de formació dels caps de llista que ens han d'ajudar a millorar les estratègies de la propera campanya de les eleccions municipals i sens dubte la de les properes eleccions al Parlament de Catalunya de la tardor vinent.

Volem obrir un espai de participació de tots i totes per saber encertar en el diagnòstic i les propostes que han de ser el moll del contingut programàtic de les properes municipals.

Aquestes sessions se centraran en els aspectes que cal tenir presents per garantir una bona campanya electoral des dels aspectes d'anàlisi, de planificació, de missatges i de comunicació amb la sessió dirigida als directores de campanya. També inclouen les sessions formatives específiques dirigides als caps de llista de les eleccions municipals properes mitjançant una metodologia activa i participativa a l'entorn dels discursos, saber expressar-se en públic i els mitjans i la comunicació no verbal.

Aquest aprenentatge organitzatiu i de millor capacitat del conjunt de la coalició i dels nostres caps de llista no tindria cap sentit sense un bon contingut programàtic. La coalició ICV-EUiA-EPM sempre hem estat capdavanters en les propostes innovadores, a parlar i proposar qüestions de les quals ningú més en parlava; en definitiva, de saber llegir amb encert les realitats, necessitats i horitzons que calien per donar les respostes del moment als reptes de la nostra societat.

Pensem que, de nou, hem de saber posar els accents on pertocuen, i per aquest motiu volem obrir un espai de participació de tots i totes per saber encertar en el diagnòstic i les propostes que han de ser el moll del contingut programàtic. En aquest sentit, a la web municipalista de la coalició, www.apeudecarrer.cat, hi trobareu, en l'àrea interna, el document inicial de reflexió sobre els nous temps que vivim. Amb les vostres aportacions podrem afinar millor en el diagnòstic i, per tant, en la concreció de les propostes programàtiques marc que aprofundirem i aprovarem en la propera jornada programàtica municipal de l'A peu de carrer i que ens han de permetre concretar el programa municipal de cadascuna de les nostres candidatures municipals.

Ens espera molta feina tornant de les vacances. Cal un esforç del conjunt de la coalició per saber arribar a tota la ciutadania per explicar què hem fet des del govern de la Generalitat de Catalunya i també ens servirà, de ben segur, per explicar-los el nostre treball a la nostra ciutat i el nostre poble.

Ara, unes vacances merescudes i, d'aquí a uns dies, totes les energies per a les eleccions al Parlament de Catalunya i per a les municipals.

Ens espera molta feina tornant de les vacances. Totes les energies per a les eleccions al Parlament de Catalunya i per a les municipals del 2011.

SOM UNA NACIÓ

La resposta del poble català ha estat molt clara en la manifestació del dissabte dia 10 a Barcelona; el Tribunal Constitucional no pot substituir de cap manera la voluntat dels catalans i catalanes i el pacte polític entre el Parlament i les Corts de l'Estat espanyol.

Màrius Garcia i Andrade
Vicepresident de la Diputació de Barcelona

Us presentem aquest nou número de la revista municipalista de la coalició a les portes de les vacances d'estiu i carregats d'intensa activitat política.

La crisi continua generant els seus efectes negatius a les nostres ciutats i pobles i tindrà un reflex molt clar en els pressupostos municipals que començarem a elaborar tot just tornats de vacances. En aquest sentit, les nostres prioritats són molt clares: el manteniment i el reforç de les polítiques socials ha de ser la nostra constant.

Durant aquestes setmanes, el conjunt d'administracions i especialment l'administració local hem fet front a l'aplicació del Decret Llei del govern central que ens obliga a aplicar determinades retallades, entre elles, la del sou del personal públic. En molts ajuntaments, ICV-EUiA-EPM hem estat la garantia que en els acords corresponents s'adoptés el compromís polític de recuperar el poder adquisitiu dels treballadors públics al 2013 utilitzant la mateixa fórmula que en el cas del govern català.

La crisi continua generant els seus efectes negatius a les nostres ciutats i pobles i tindrà un reflex molt clar en els pressupostos municipals propers.

Hem estat la garantia per incorporar la recuperació del poder adquisitiu dels treballadors i treballadores públics.

No ens hem cansat de repetir, especialment el nostre candidat en Joan Herrera, que en la situació actual no es pot fer política només sobre la despesa i que calia actuar també en els ingressos, especialment fent pagar més a aquells que més tenen. En aquest sentit, la reforma aconseguida per la nostra coalició de l'IRPF en el seu tram català és molt important.

Els ajuntaments tenim, però, una especial dificultat, i és que el govern del PSOE, amb la col·laboració de CiU, ha impedit que els ajuntaments puguin endeutar-se en el darrer any del mandat municipal. Caldrà estar atents a la tramitació dels pressupostos generals de l'Estat del proper any per mirar de reconduir aquesta situació.

A la crisi s'hi afegeix la Sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut. La resposta del poble català ha estat molt clara a la manifestació del dissabte dia 10 a Barcelona; el Tribunal Constitucional no pot substituir de cap manera la voluntat dels catalans i catalanes i el pacte polític entre el Parlament i les Corts de l'Estat espanyol.

La sentència té també conseqüències per al món local, sobretot en allò que fa referència al finançament i a l'ordenació territorial. Recordeu que la Llei de

Vegueries es troba en ple procés de tramitació parlamentària. Veurem quina és exactament la seva incidència en les properes setmanes.

Caldrà estar també atents en tornar de vacances de l'anunci que el secretari d'estat de Cooperació Territorial ha fet dient que al setembre estarà preparat el Projecte de Llei del Govern Local d'àmbit estatal. Aquest projecte legislatiu substituirà la vigent Llei de Bases del Règim Local, mentre nosaltres malauradament, a Catalunya, durant aquesta legislatura no hem aprovat la Llei de Governos Locals.

A tots aquests reptes s'hi afegeix el de les eleccions al Parlament de Catalunya. Els homes i dones del municipalisme d'ICV-EUiA-EPM hem de contribuir a fer possible l'èxit de la nostra coalició a les properes eleccions al Parlament. No podem tractar les eleccions catalanes i les municipals com a processos separats. Les vacances d'estiu han de servir per carregar piles per afrontar un curs carregat de feina.

Durant el mes de setembre, tot i que estarem en plena precampanya, us informarem del calendari i dels recursos per tal de començar a preparar les municipals del mes de maig.

Al setembre us informarem també dels dos darrers mòduls de la formació que hem preparat per a tots i totes vosaltres: l'adreçada als companys i companyes que hauran de dirigir les diferents campanyes municipals i la dirigida als companys i companyes que encapçalaran les candidatures municipals. En aquest número trobareu més informació al respecte. El grup de suport municipal volem dir-vos que estem molt satisfets de la formació que hem iniciat en aquest període. Esperem que us hagi estat profitosa.

En darrer lloc, us he comentat des d'aquí en diverses ocasions que estem vivint nous temps i que és més necessari que mai un nou municipalisme. A través del web www.apeudecarrer.cat tindreu ocasió de llegir, compartir i esmenar la proposta de reflexió que fem en aquest sentit. Serà un bon aperitiu del treball programàtic que haurem de fer d'aquí a ben poc.

Esperem que les vacances us siguin molt profitoses.

El govern del PSOE, amb la col·laboració de CiU, ha impedit que els ajuntaments puguin endeutar-se en el darrer any del mandat municipal.

Ens hem de felicitar per la reforma aconseguida per la nostra coalició en l'increment de l'IRPF en el seu tram català.

Joan Saura
 President d'ICV
 Conseller d'Interior, Relacions
 Institucionals i Participació

Per Catalunya defensem l'Estatut

El Tribunal Constitucional ha culminat, amb la sentència, un seguit de despropòsits acumulats al llarg de quatre anys que li han fet perdre el prestigi, la imatge d'independència i l'autoritat que havia tingut. Finalment, un tribunal amb la seva legitimitat qüestionada ha dictat una sentència que no només no soluciona res, sinó que ens pot portar a una greu crisi política i, fins i tot, constitucional. Una nova irresponsabilitat que només pot provocar indignació.

És veritat que la sentència no ha "matat" l'Estatut com volia el PP, però l'ha deixat ferit. D'entrada, cal dir que la sentència afecta d'una forma o altra els principals objectius que té l'Estatut: un major reconeixement nacional i lingüístic; més poder per realitzar polítiques pròpies; descon-

centració del poder judicial; un sistema de finançament més just; i les relacions intergovernamentals a partir de la bilateralitat i la multilateralitat.

Però allò més transcendent és el trencament del pacte que suposa l'Estatut entre Catalunya i l'Estat, aprovat en referèndum pel poble de Catalunya. Per

El més transcendent és el trencament del pacte que suposa l'Estatut entre Catalunya i l'Estat, aprovat en referèndum pel poble de Catalunya.

Jordi Miralles i Conte
 Coordinador general d'EUiA
 Vicepresident del Grup d'ICV-EUiA
 al Parlament de Catalunya

A una triple crisi, una triple mobilització d'ICV-EUiA-EPM

No estem en una crisi més. Estem vivint una veritable involució –de dimensions globals– que afecta Catalunya, la seva gent i les seves institucions. Una triple crisi: econòmica, política i institucional; una triple crisi amb conseqüències de present i de futur sobre el model social, les relacions laborals, la qualitat democràtica, el model d'Estat i el paper del municipalisme.

Estem vivint una veritable involució que afecta Catalunya, la seva gent i les seves institucions.

La ciutadania pot perdre conquestes socials i laborals fruit de la lluita del moviment obrer. La ciutadania pot veure retallades llibertats i drets reconeguts. La ciutadania pot veure maltractada la democràcia. La ciutadania pot patir una limitació de la política i del paper dels ajuntaments, del Parlament i de la Generalitat.

La sortida insolidària a la crisi econòmica pretén fer saltar pels aires el que s'ha conegut com a estat del benestar. Una sortida política conservadora busca, també, posar fi a contrapoders sindicals, socials i polítics de les esquerres. La retallada de l'Estatut mostra que s'ha trencat el pacte de la transició.

El conjunt de l'esquerra, però

Jordi Fàbrega i Colomer
 President de l'Entesa de Progrés
 Municipal (EPM)
 Alcalde de Sant Pere de Torelló

Cap a on va l'esquerra verda nacional?

Sens dubte, ICV-EUiA i EPM hem contribuït de forma decisiva als canvis soferts a Catalunya en els últims 7 anys, tant en l'aportació de polítiques de sostenibilitat ambiental com en polítiques socials. La nostra aportació i treball en polítiques dirigides a les persones i, sobretot, als sectors més dèbils (suport al món municipal, llei de serveis socials, polítiques d'habitatge, nova cultura de l'aigua, Memorial Democràtic, polítiques d'ocupació i d'igualtat...) han estat els més importants per a Catalunya des de l'època de la República.

L'esforç ha estat considerable i la llista podria ser certament molt més extensa. S'ha sabut treballar, doncs, dins d'una coalició de govern catalanista i d'esquerres. No obstant això, com és

que, amb la feina feta, la percepció social en línies generals és negativa respecte al govern del tripartit?

Segurament és difícil trobar respostes adients per a l'anàlisi de la situació actual. El control dels grans poders econòmics sobre la majoria de mitjans de comunicació, tant públics com privats, ha suposat la negativització i ridiculització de la feina feta pel nostre govern i les

ICV-EUiA i EPM hem contribuït de forma decisiva en els canvis soferts a Catalunya en els últims 7 anys.

primera vegada en aquests més de trenta anys de democràcia i autogovern, el pacte es vulnera i la voluntat popular es menysprea. Això, inevitablement, suposa un xoc de legitimitats i un problema en termes democràtics.

Ara què cal fer? Primer de tot reaccionar amb fermesa i voluntat unitària, defugint dos perills: el conformisme i el maximalisme. La reacció del PSOE i del PP davant de la sentència és coincident en una qüestió fonamental: la voluntat de passar pàgina, amb la sentència com a límit infranquejable per a les aspiracions de Catalunya. Davant d'aquesta reacció hem de deixar clar que ni ens resignem ni ens conformem i que el pacte subscrit amb l'Estat amb l'aprovació de l'Estatut cal que es compleixi sense excepcions. I

per això caldrà exigir al Govern de l'Estat que posi en marxa les reformes legals necessàries per superar les limitacions de la sentència, així com desenvolupar, sense dilacions ni rebaixes, les parts de l'Estatut que no s'han vist afectades.

Tampoc podem caure en el maximalisme, en un anar cremant etapes menystenint la necessitat d'articular una resposta social massiva que aglutini la majoria i una resposta política efectiva per defensar l'Estatut. Unitat i fermesa en la de-

Unitat i fermesa en la defensa de l'autogovern són avui les idees fonamentals.

especialment l'esquerra alternativa, ha d'assumir que una involució d'aquestes dimensions, com a conseqüència de les crisis del capitalisme –a escala nacional i internacional–, té conseqüències per al conjunt de la humanitat.

Avui, l'esquerra política i social hem de respondre a la contradicció: mercat o democràcia; especulació o persones.

La sortida insolidària a la crisi econòmica pretén fer saltar pels aires el que s'ha conegut com a estat del benestar.

Una necessària resposta social, política, econòmica i ideològica, a favor de la democràcia i per fer front a l'hegemonia conservadora, el creixement de la dreta extrema i l'elevada abstenció.

Les greus conseqüències de les crisis i l'evidència que cal un canvi de les polítiques que ens han portat fins aquí no estan suposant –encara– ni més participació social ni més participació política. És més, la dreta política i els grups comunicadors que l'acompanyen busquen i fomenten la resignació dels sectors populars. Doncs bé, Iniciativa per Catalunya Verds, Esquerra Unida i Alternativa i les Enteses de Progrés Municipal hem d'empènyer en sentit contrari, fomentant el compromís, la participació, la mobilització i el canvi,

opcions polítiques que l'integren. Tampoc hi ha afavorit l'actual cojuntura de crisi econòmica i social, en què determinada esquerra no ha donat resposta pel que fa a mesures globals anticrisi i alhora es denota també una mobilització social fins al moment molt fluixa.

Hi ha també una clara desorientació social, desencís cap a les opcions polítiques, manca d'autoestima col·lectiva i una interpretació generalitzada de la corrupció política. Tots aquests són també factors que ajuden a la crisi.

Davant d'aquest panorama que jo no considero alarmista sinó que és simplement allò que sentim cada dia al carrer, entre els amics, a la feina, a

les entitats i associacions, l'esquerra verda nacional hi ha de buscar també respostes, convençuts de les nostres conviccions ideològiques, cal entendre i interpretar degudament allò que diu la ciutadania i fer propostes actives per tal de contrarestar opinions allunyades de les nostres posicions. Cal positivament la feina feta i no enfrontar sinó

L'esquerra verda nacional ha d'entendre i interpretar degudament allò que diu la ciutadania i fer propostes actives i de profunda radicalitat democràtica.

fensa de l'autogovern són avui les idees fonamentals que ens ha de guiar i que han de ser compatibles amb els legítims programes que cada força política vulgui presentar a les properes eleccions.

La sentència obliga a una reflexió de fons, una reflexió que cal fer a Catalunya però també al conjunt d'Espanya. Els efectes de la sentència no seran tots immediats, sinó que es projectaran en el mitjà i llarg termini. La sentència no tanca cap procés, sinó que esperonarà encara més el conflicte sobre el model d'estat i sobre l'encaix de Catalunya.

La sentència és un problema per a Espanya, en tant que la Constitució, fins ara oberta i flexible als canvis de la realitat

des dels nostres espais d'actuació institucionals, polítics i socials.

És cert que arriben les merescudes vacances i les hem de gaudir, però la dimensió de la triple crisi que estem vivim ens obliga a promoure i combinar una triple mobilització: defensa de l'Estatut, acompanyar els sindicats per a l'èxit de la vaga general del 29 de setembre i mobilitzar més vots per a ICV-EUiA-EPM a les properes eleccions al Parlament i a les eleccions municipals.

ICV-EUiA-EPM estem preparats per a aquesta triple mobilització.

confrontar amb els nostres rivals. Calen replantejaments estratègics i renovació d'idees sense renunciar a les ja existents i per les quals creiem i treballem. Però el que sobretot hem de fer és un debat centrat en la nova etapa política, pensant no només en el binomi esquerra-dreta, sinó en la relació Catalunya-Espanya, i és aquí on ens cal disposar d'un discurs coherent i realista, just i de profunda radicalitat democràtica en defensa de la llibertat.

La retallada de l'Estatut denota clarament una situació de relació difícil amb l'Estat espanyol per part de Catalunya. No pot ser la supeditació constant als designis d'un estat que no accepta la pluralitat nacional que el configura. La sentència de l'Estatut no és només una qüestió

social i política, queda tancada i fossilitzada, i no fa possible una lectura federal de la mateixa. La contradicció entre la realitat jurídica i la realitat social d'una Espanya que és, agradi o no, plurinacional i que comprèn nacions com Catalunya, només pot tenir solució des d'una reforma que assumeixi el federalisme i el caràcter plurinacional de l'Estat.

La defensa de l'Estatut és la defensa de Catalunya. La sentència no és una qüestió jurídica o política més, sinó que suposa un atac a la nostra dignitat com a país. Una atac que exigeix una resposta massiva, cívica, pacífica i democràtica que ha tingut en la històrica manifestació unitària del dia 10 de juliol la seva primera expressió.

La retallada de l'Estatut mostra que s'ha trencat el pacte de la transició.

Podem perdre les conquestes socials i laborals fruit de la lluita del moviment obrer.

de dignitat nacional, sinó bàsicament la vulneració del fonament democràtic de la voluntat sobirana del poble de Catalunya en l'aprovació en referèndum de l'Estatut.

L'actitud del conjunt de l'Estat espanyol posa de manifest la dificultat d'accedir a un estat federal simplement per no acceptar la igualtat i la diversitat dels pobles que el configuren. Aquesta situació, doncs, obre el camí cap a l'autodeterminació del poble de Catalunya a fi que decideixi lliurement quin ha de ser el nivell de relació que vol amb l'Estat espanyol.

L'esquerra verda nacional ha d'estar a l'alçada de les circumstàncies de tot el que està passant, ja que en som una força política necessària.

Ponts i barreres: joves, migracions i convivència

Carles Feixa

Profesor d'Antropologia Urbana a la Universitat de Lleida

Carles: ¿Porque llevas el pañuelo o por algo?

Ramim: Eso, también la problema, es el pañuelo. Por ejemplo, yo me voy a buscar el trabajo con el pañuelo y todavía no, no hay trabajo, no, no.

Carles: ¿Lo notas eso?

Ramim: Si, ahora no hay *feina*. Por ejemplo, yo quitar el pañuelo y el pelo no sé que, no sé cuantos, con el maquillaje y con todo y me voy a buscar el trabajo: "Todo recto, si".

Carles: ¿Sí? ¿Y por qué llevas el pañuelo, si te pasa eso?

Ramim: Porque yo me gusta. Por ejemplo, yo quiero quitar el pañuelo y ya está... Ahora tengo que hacer prácticas, esta semana voy a hacer dos meses de prácticas y voy a quitar el pañuelo.

Carles: ¿Y has sentido otros problemas?

Ramim: A veces... El pañuelo no es problema, sin pañuelo con pañuelo es normal.

Carles: ¿Cuál es el problema?

Ramim: El problema es la persona, no es el pañuelo.

Aquest fragment d'entrevista a una noia catalana d'origen marroquí posa de manifest les complexes relacions que s'estableixen entre joves, migracions i convivència. Aquest triangle problemàtic es pot creuar bastint ponts o fragmentar bastint barreres. En aquest article presentarem una panoràmica general sobre les percepcions i actituds entorn el la convivència (i la convivència fallida, és a dir: el conflicte), a partir de dos estudis de cas realitzats en dues ciutats mitjanes de Catalunya.

La convivència es basa en percepcions i actituds sobre les identitats culturals, que pot conduir a situacions monoculturals (d'aïllament i manca de convivència), multiculturals (de convivència parcial o fragmentada) i interculturals (d'intercanvis i convivència fructífera). Les entrevistes posen de manifest múltiples estereotips sobre les identitats (és a dir, sobre les visions entorn el "nosaltres") i sobre les alteritats (és a dir, sobre les visions entorn els "altres"). Els joves entrevistats adquireixen consciència de la seva **identitat** cultural només a partir del procés migratori. A la Xina, a Equador o al Marroc no tenien necessitat d'exterioritzar els signes diacrítics, però en arribar aquí perceben que els altres els tracten diferent i per tant

redescobreixen el seu origen, tant per reforçar la seva identitat primordial (vestint-se de rapers o posant-se el mocador) com per rebutjar-la i invisibilitzar-se (vestir-se d'uropeu o difuminant la parla). De vegades es produeixen situacions d'**etnogènesi**, és a dir, la generació d'identitats ètniques que van més enllà del grup cultural o nacional, incorporant joves de diverses procedències entorn categories inclusives (com la de "llati" o "magrebi"), fins a cert punt artificials o fictícies. Aquests processos etnogenètics s'originen en la societat d'acollida (que veu iguals als que en realitat son diferents), però pot transmetre's als col·lectius nous quan comencen a trobar un llenguatge comú amb altres joves que han passat per la mateixa experiència migratòria i amb els quals comparteixen trets culturals (la música, les varietats de l'idioma, la pràctica religiosa, etc). Per això "vestir ample" o "dur

Mentre els grans acostumen a expressar els prejudicis de forma latent, els joves ho fan de forma evident

shador" esdevenen símbols identitaris, encara que els mateixos joves recorden que també hi ha "raperos con clase" o "raperos normals" (sovint autòctons) i que "el problema és la persona, no el mocador". En el fons són conscients que, en l'era global, la gent en general, i els joves en particular, "s'assemblen molt per tot el món".

La construcció de les identitats no es pot entendre sense la percepció de l'**alteritat**. Aquesta pot començar amb categoritzacions purament fenotípiques, no discriminatòries sinó classificatòries, i acabar amb categoritzacions ètiques o culturals ("nosaltres no som tan carinyosos"). L'alteritat fa referència al reconeixement dels altres col·lectius immigrants amb els que hom interactua, però només té repercussions per a la convivència quan es formula des del grup majoritari o dominant. Es llavors quan pot sorgir la **xenofòbia** i el **racisme**, que la majoria dels joves entrevistats han viscut a nivells diferents. Els joves no son diferents als adults, doncs es tracta d'actituds "que es van inculcant". Però mentre els grans acostumen a expressar els prejudicis de forma latent, els joves ho fan de forma evident (i sovint espectacular), tant si es tracta d'expressar acostament (xenofília) com si es tracta d'expressar rebuig (xenofòbia).

La creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona tancarà definitivament el debat amb vint-i-tres anys de retard

Lluís Tejedor Ballesteros
Alcalde del Prat de Llobregat

En el debat parlamentari de la supressió de la Corporació Metropolitana l'any 1987, el diputat Maties Vives i la diputada Lali Vintró, del PSUC, ja varen titllar la proposta de veritable irracionalitat fonamentada en una guerra de trinxeres entre les dues bandes de la plaça de Sant Jaume. Quina mirada més curta! El govern del país no es creia ni es feia seva la capitalitat i els seus potencials metropolitans.

El Parlament de Catalunya es troba en ple debat per aprovar definitivament el Projecte de Llei de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que ja va superar el tràmit de debat de totalitat. Un objectiu compartit per les forces polítiques representades en el si de la mancomunitat de municipis que la conformen.

Aprofitant aquesta circumstància, voldria fer algunes reflexions i consideracions que reforcen la necessitat inajornable de disposar d'aquesta organització metropolitana.

L'Estatut de Catalunya situa les àrees metropolitanes en un marc compartit amb l'àmbit local i amb les estructures organitzatives del país. Tenint present el principi de l'autonomia local, es fa del tot necessari un replantejament d'aquelles instàncies amb finalitats i competències coincidents.

El paper de les ciutats és cada vegada més rellevant, sobretot quan l'entendem des d'un concepte de ciutat de ciutats que ha de ser sostenible (en termes econòmics, socials, humans i territorials) i equilibrada territorialment (tenint present les infraestructures, el desenvolupament,

les polítiques públiques) i que alhora ha de ser respectuosa i en cap cas oposada a la resta del país ni a la inversa. Per tant, no parlem d'una Barcelona més forta; estem parlant de noves centralitats (El Prat, Cerdanyola, Sant Cugat...) que generen una metròpoli més forta. És més, aquesta metròpoli és un potencial i una oportunitat per equilibrar i cohesionar el país.

No parlem d'una Barcelona més forta, estem parlant de noves centralitats que generen una metròpoli més forta.

És en aquestes coordenades que cal tenir present la singularitat del fenomen metropolità de Barcelona i el seu entorn. No és igual que altres fets metropolitans que han estat basats en la suburbialització; en el nostre cas hem sabut mantenir les personalitats pròpies dels municipis que la integren amb la capacitat de compartir-los amb els municipis de l'entorn.

La realitat cada cop més complexa requereix saber aprofitar les sinergies, les complementaritats, millorar la governança, fer més igualitari l'accés als serveis, equilibrar la qualitat de l'espai públic i fer-lo més competitiu i equitatiu. Per tant, calen competències que ens permetin coordinar les actuacions en matèria d'accés a la formació, a l'ocupació i a l'habitatge, en matèria d'urbanisme, mobilitat, protecció dels espais naturals i gestió dels recur-

sos; en definitiva, la cohesió i el benestar social.

Necessitem un instrument d'organització territorial, una bona administració, una gestió eficaç, per atendre amb criteris de coherència i eficiència les necessitats d'uns bons serveis mediambientals, dels subministraments bàsics, del sanejament, del transport públic, de la planificació i gestió de sòl i d'habitatge i dels serveis vinculats a la qualitat de vida i a la diversitat d'opcions personals sobre uns valors bàsics de convivència.

L'àmbit d'aquesta nova entitat de municipis no resta ancorada en els precedents passats. Caldrà tenir una mirada prou oberta i de futur per saber trobar l'encaix real de tots aquells municipis que han de conformar aquesta nova realitat. Aquest fet ha de comportar una entitat que tingui com a finalitat, ho deia ja als inicis, mantenir i enfortir l'autonomia municipal fent-la compatible amb l'assoliment de la gestió d'aquests serveis tan sensibles per a la ciutadania.

Caldrà pensar com incorporem a la nova administració els instruments de formació i participació directa de la ciutadania, com ara les seves entitats. No podem deixar passar l'oportunitat d'enriquir i enfortir el teixit associatiu amb la seva participació en el quefer de l'entitat.

Aquest nou espai metropolità recuperat hauria de ser un primer pas, el que políticament ara és possible, per al reconeixement del veritable àmbit metropolità de la capital de Catalunya. Estic parlant de la regió primera, metropolitana, de Barce-

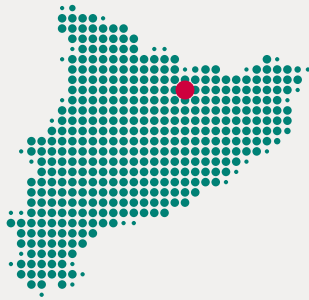
lona, en coherència amb el planejament territorial que reconegui i potencïi la singularitat del conjunt que la caracteritza.

Finalment, aquesta nova àrea metropolitana hauria de néixer amb els recursos econòmics propis i participats que siguin plenament diferenciats i transparents i que en cap cas han de suposar retallades de les finances locals dels ajuntaments integrants. Malauradament, aquesta condició no sembla garantida pel projecte de llei en tràmit.

La continuïtat urbana, la densitat demogràfica, la realitat econòmica i la realitat social fan del tot necessari i inajornable recuperar l'organisme que el territori metropolità barceloní necessita, no com un caprici ni com un acte de nostàlgia, sinó com una necessitat i un reconeixement a una realitat que mai s'hauria d'haver deixat de reconèixer: un organisme de gestió, de coordinació i de cooperació. Més de sis-cents cinquanta quilòmetres quadrats i més de tres milions d'habitants bé es mereixen aquesta planificació i organització concertades.

La llei 7/87, impulsada pel govern Pujol i aprovada pel Parlament de Catalunya amb la majoria absoluta de CiU, va suposar la supressió de la Corporació Metropolitana de Barcelona creada l'any 1974.

Campdevàno

Comarca
Ripollès

Extensió (Km²)
32 km²

Habitants
3.500

Govern
PSC, ICV, NO ADSCRIT

Candidatura
ICV-EPM

Electes:

Ferran Martínez Ramos
1r Tinent d'alcaldia i regidor de Medi Ambient i Habitatge i Educació. Portaveu
fmarti28@xtec.cat

Eva Martínez Cazorla
Regidora de Cultura i Festes i Joventut
emart243@gmail.com

www.iniciativa.cat/campdevanol

Esforç, rigor i serietat és el compromís d'Iniciativa per Campdevàno

El grup municipal d'Iniciativa Verds per Campdevàno va entrar dins la política municipal en la legislatura de 1999. En aquella ocasió, el grup va obtenir dos regidors i es va quedar a les portes d'un tercer. Es va quedar a l'oposició; tot i això, va aportar propostes molt interessants per al municipi, com la remodelació del passeig Jacint Verdager, que va rebre el vot favorable de tot el consistori i que ha estat una gran millora reconeguda per la població.

En les eleccions del 2003, ICV-EPM va ser la llista més votada i va aconseguir l'alcaldia de Campdevàno amb tres regidors. El fet d'estar al capdavant de l'equip de govern va permetre aportar i realitzar propostes d'esquerres i dur a terme projectes d'una manera directa. Les àrees en què es va desenvolupar la feina van ser: Urbanisme, Hisenda, Medi Ambient, Habitatge, Cultura, Joventut i Educació.

Dues actuacions concretes van ser aconseguir connectar el centre del poble amb un barri perifèric a través d'un passeig de vianants i donar els serveis essencials, com l'aigua o el clavegueram, als barris que encara no en disposaven. També cal destacar la remodelació del camp de futbol, amb gespa artificial, i l'adequació del seu entorn. I des de l'àrea de Medi Ambient va ser molt important donar un gran impuls a la recollida selectiva de les escombraries i sobretot l'inici de la recollida de la fracció orgànica. En l'àrea d'Educació, un dels objectius principals d'aquest govern va ser la remodelació i ampliació

de la llar d'infants, que era necessària per poder donar el servei que en aquells moments la creixent població reclamava. Això va ser una realitat amb un conveni signat amb la Generalitat de Catalunya al desembre 2005. Actualment gaudim d'una llar d'infants que ha passat de tenir 35 infants a acollir-ne 74. El servei de la llar d'infants també es va millorar amb una ampliació de l'horari d'atenció directa als infants, de 8 a 18 h, fet que les famílies van agrair molt.

En la legislatura del 2007, ICV-EPM va obtenir dos regidors i va aconseguir tornar a governar en coalició. Les àrees que li van ser assignades van ser: Cultura, Joventut, Festes, Medi Ambient, Habitatge i Educació. Durant aquesta tercera legislatura s'ha continuat treballant en la mateixa línia de sempre, amb propostes i idees d'esquerres. Tothom coneix que el finançament dels petits municipis sempre ha estat molt precari, però malgrat tot això, i la crisi dels últims dos anys, aquest equip de govern no ha parat de fer inversions en la població. Cal valorar positivament l'ajut econòmic del FEIL per poder dur a terme aquestes inversions.

Pel que fa a equipaments culturals, s'ha remodelat un centre cívic, que ha repercutit molt positivament en l'oferta de cursos, xerrades, tallers, etc., que han beneficiat a tot el poble.

Des de l'àrea d'Educació, s'ha impulsat la nova ubicació de l'escola, que es reclama des del principi de la legislatura.

↳ Tothom coneix que el finançament dels petits municipis sempre ha estat molt precari, però malgrat tot això no hem parat de fer inversions.

L'augment de la matrícula ha fet que les actuals instal·lacions estiguin quedant petites any rere any. Actualment ja tenim la ubicació de la nova escola, que serà de dues línies, en un lloc cèntric i que reuneix les condicions essencials perquè els nens puguin gaudir d'un nou equipament docent adequat a la nova realitat.

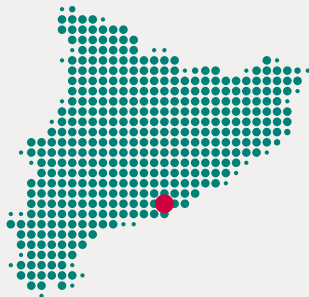
Pel que fa al jovent, s'ha redactat el nou Pla de Joventut, que marca les directrius per dinamitzar la població més jove del municipi. D'aquest pla, en sobresurt el projecte de remodelació d'un edifici emblemàtic per al poble, l'escorxador, que ha d'albergar un espai d'intercanvi per al jovent i que ha de dinamitzar la zona, on també s'ha d'ubicar la nova piscina municipal. Del Pla de Joventut, també en destaca el projecte d'activitats, que vol donar un servei als joves perquè estiguin informats i resolguin tots els dubtes que tinguin, a més d'establir un espai de relació on puguin trobar-se els joves sense sortir de la població.

És destacable, també en temes de joventut, el casal d'estiu que es realitza durant el mes de juliol, que porta més de deu anys de funcionament i que dona servei a més de 100 infants d'edats compreses entre els 3 i els 14 anys.

Des d'ICV-EPM sempre s'ha donat un impuls a les noves tecnologies, i actualment hi ha una aposta ferma per les energies de biomassa. En el projecte de remodelació de l'escorxador es contempla una caldera de biomassa. D'aquesta manera, s'aprofitarà la matèria primera que s'extreu de la neteja de boscos de la comarca del Ripollès. També s'està treballant perquè altres edificis públics del municipi puguin funcionar amb aquestes energies renovables.

Mirant al passat i tenint en compte els projectes realitzats, la tasca del grup d'ICV-EPM de Campdevàno és continuar endavant en la mateixa línia: esforç, rigor i serietat.

Cornellà de Llobregat

Comarca

Baix Llobregat

Extensió (Km²)

6'8 km²

Habitants

85.150

Govern

PSC-CIU-EUiA

Candidatura

ICV-EUiA-EPM

Electes:

Arnau Funes Romero

Portaveu ICV-EPM
<http://arnaufunes.blogspot.com> A Cornellà, al fons a l'esquerra.

Elisa Corral Lozano

Regidora

ICV-EPM volem escriure una pàgina diferent a la vida política de Cornellà de Llobregat

Les eleccions municipals del 2007 a Cornellà de Llobregat van tornar a donar per sisena vegada consecutiva la majoria absoluta al PSC (16 regidors) amb una elevada abstenció. Malgrat això, l'alcalde va voler fer una oferta de "govern de concentració". Creient interpretar correctament el sentit del vot obtingut (2.500 vots menys, passant de quatre a tres electes d'ICV-EUiA-EPM), ICV-EPM va decidir el juny de 2007 passar a l'oposició després de 8 anys de participació en el govern de la ciutat. Per la seva banda, EUiA decidia quedar-s'hi. El joc democràtic requereix tant de govern com d'oposició, i encara més si el govern manté una majoria absoluta molt folgada des de 1987.

Fa tres anys ICV-EPM ens vam plantejar escriure una pàgina diferent a la vida política de Cornellà: vam triar la soledat de l'oposició a canvi de la llibertat d'expressió. Vam plantejar fer una oposició responsable i crítica, carregada dels coneixements que hem anat acumulant en aquests 30 anys d'ajuntaments democràtics i del nostre periple per la vida de la ciutat i dels diversos períodes en què hem format part del govern municipal.

Cornellà pot ser millor en molts sentits. Cornellà necessita una alternativa social i política que li doni aire. Per això volem treballar des de les nostres capacitats, sense traïr els vots de les persones que van confiar en nosaltres, per una ciutat en què es pugui viure i coniar amb igualtat de drets i d'oportunitats per a tothom, una ciutat on sigui possible

la governança, on es tingui sempre en compte la participació i les opinions de la ciutadania i de la pluralitat política i que desenvolupi el seu creixement des de la visió sostenible econòmica i ecològica.

Tres temes molt vinculats entre ells han marcat els primers 3 anys d'aquest mandat (2007-2011) a Cornellà: la transparència i la participació ciutadana, l'urbanisme i l'habitatge a Cornellà i l'impacte de la crisi financera i econòmica a Cornellà. A aquests s'hi ha sumat la posada en funcionament de l'estadi del RCD Espanyol i del centre comercial adjacent a la façana sud de la ciutat, en terrenys compartits amb el Prat. En l'abordatge de tots ells ICV-EPM hem volgut ser responsables i coherents amb el programa electoral que havíem elaborat de manera participada, cercant el diàleg i els acords en els temes bàsics de la ciutat i les persones.

Hem cercat complicitats també amb el teixit associatiu i la ciutadania per denunciar abusos de la gestió municipal i hem fet costat a aquells sectors descontents que exigien una resposta justa i equitativa als seus problemes.

Hem fet propostes de participació ciutadana i política en els diferents organismes de l'ajuntament. Hem demanat, com des de 1995, una modificació del ROM per permetre preguntes de la ciutadania. Hem proposat una comissió ciutadana de seguiment de les actuacions urbanístiques de la ciutat i més transparència en la gestió del fons anticrisi local i de determinades subvencions. Vam donar suport a les treballadores de la neteja municipal

↙ Cornellà necessita una alternativa social i política que li doni aire.

i al personal municipal en les seves reivindicacions laborals.

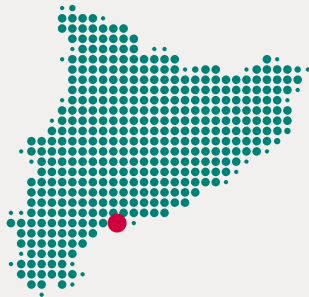
Hem criticat EMDUCSA, l'empresa de construcció municipal, per maltractar la ciutadania, per gestionar com a negoci, no des de la política social, els habitatges i els aparcaments públics de la ciutat, molts d'ells encara per ocupar. Vam plantejar seriosos dubtes a l'Acord social per sortir de la crisi de Cornellà. Bàsicament perquè, tot i tenir bones propostes socials, suposava acceptar la construcció de més de 3.000 pisos públics (principalment de preu concertat) i un nombre similar de privats, urbanitzant els darrers terrenys de la ciutat. El totxo no pot ser mai la solució a la crisi; per això hem fet propostes per tenir una fiscalitat local més justa i sostenible i hem demanat una nova orientació per a l'empresa de promoció econòmica municipal.

Vam ser els primers a demanar un futur d'equipament cultural per al cinema Pisa. Estem plantejant alternatives a la façana sud de la ciutat, el darrer espai de la ciutat, per preservar les seves zones verdes i fer compatible el "complex" del RCD Espanyol amb la vida als barris de Riera i Almeda. Vam ser els primers a fer veure a l'ajuntament que la gestió del Parc Esportiu Llobregat no funcionava i que determinades obres no s'havien dimensionat correctament.

Per altra banda, sí ens hem sumat a la creació del Síndic de Greuges i a una acord per la transparència en la gestió municipal. Ambdues coses eren propostes nostres de feia anys. I aprovem la recuperació de les restes arqueològiques del centre de Cornellà.

Com molta gent de la ciutat, creiem que Cornellà no pot encarar el futur i els seus reptes amb una majoria anquilosada i absolutíssima del PSC. Per això hem iniciat un procés de recollida de propostes i de diàleg amb persones i entitats, que voldríem que ens permetés construir col·lectivament una oferta electoral més plural i més potent per a les eleccions municipals de maig de 2011.

Cambrils

Comarca
Baix Camp

Extensió (Km²)
36 km²

Habitants
33.100

Govern
PSC / ERC / ICV-EUIA-EPM

Candidatura
ICV-EUIA-EPM

Electes:

Salvador Matas Borrut
Regidor d'Educació i Polítiques Actives
d'Ocupació. Portaveu
<http://salvadormatas.blogspot.com/>

www.iniciativa.cat/cambrils
cambrils@iniciativa.cat

A Cambrils, amb ICV, canvi de cicle i de prioritats

Cambrils, amb 33.000 habitants censats, cap als 45.000 de flotants de mitjana i puntes de 150.000 habitants a l'estiu, és un bon exemple del brutal canvi que han patit les poblacions costaneres de Catalunya en els darrers 20 anys. Dels 3.000 habitants al 1970, amb el nucli de la vila (pagès) i el de la platja (pescador), hem passat als 33.000 censats, ocupant els 9 km íntegres de costa. Mes enllà es manté una plana agrícola ben conservada que ha patit intents especulatius com el del camp de golf i els xalets del Parc Samà, que sortosament des del govern d'esquerres vam poder aturar, tot i que el procés encara és als tribunals. Les urbanitzacions han passat d'ocupar-se només a l'estiu a esdevenir primeres residències.

En síntesi, un veritable caos urbanístic que ens ha deixat una herència feixuga, insostenible, basada en el cotxe i, sobretot, cara de mantenir. Els pactes de govern han reflectit aquest caos: el PSC ha governat amb CIU, amb PP, alcaldes de CIU, PSC, independents... Es tractava d'anar alimentant la maquinària especulativa, de fer els POUM al gust dels constructors, deixant buides de contingut les polítiques socials i mediambientals.

A Cambrils, ICV hem estat mantenint representació a la Casa de la Vila, primer com a PSUC, després com a UPM i finalment com a ICV. Amb un percentatge de vot entre el 6 i el 9%, hem mantingut una certa capacitat d'influència política, fent propostes capdavanteres. El 1999 el PSC surt del govern i encetem un treball conjunt des de l'oposició ICV, PSC i ERC que ens porta al govern al gener del 2003, mantenint el pacte al 2003 i al 2007.

Vam iniciar un nou escenari polític: les esquerres aconseguíem governar amb

estabilitat, normalitzant la vida política després de molts anys de turbulències i posant en marxa el nostre model de ciutat. Fem l'Agenda 21 amb el lideratge d'ICV, redactem un nou POUM marcant un nou model urbanístic (reduint la zona edificable i protegint la plana agrícola de l'especulació, entrant en una lluita amb MedGrup, que volia obrir el meló amb un camp de golf i un elevat nombre de xalets, que es preveia augmentar a força de requalificar zones limítrofes de Vinyols i Montbrí del Camp), iniciem una potent política de participació ciutadana que aconseguíem implicar la gent en aquest nou model de ciutat i ens marquem una triple línia de treball: **remodelació urbanística** d'un degradat paisatge urbà, aconseguint un ajut dins la Llei de Barris de la Generalitat per al nucli antic de la població (projecte que liderem des d'ICV), **millora del medi ambient** (neteja, recollida selectiva de la brossa i gestió acurada del servei d'aigua) i **construcció del Cambrils de les persones**, posant fi a anys de manca d'equipaments bàsics: hem posat en marxa un nou hospital lleuger, hem passat de 2 escoles públiques a 6 ubicades en els millors emplaçaments, 2 llars d'infants municipals, el nou centre de formació, que és a punt d'inaugurar-se, i el nou ateneu juvenil (tots dos liderats per ICV) i estem construint centres cívics als barris.

Valorem positivament el funcionament del pacte de govern. Hem mantingut algunes discrepàncies, però hem coincidit en els temes bàsics de model de ciutat, fet que ha permès unes relacions disteses.

Hem portat diverses àrees (Educació i Polítiques Actives d'Ocupació, Medi Ambient, Joventut, Participació, Cooperació, Urbanisme...), fet que ens ha facilitat influir en el conjunt de les polítiques mu-

El 2003 es produí un canvi de rumb: les esquerres aconseguíem governar amb estabilitat, normalitzant la vida política després de molts anys de turbulències i posant en marxa el nostre model de ciutat.

nicipals, deixant una important petjada com a ICV.

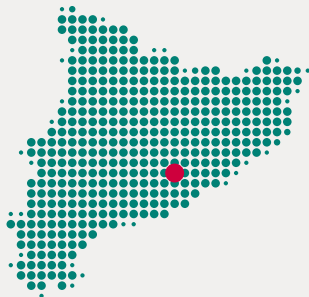
En el present mandat, amb un regidor portem Educació i Polítiques Actives d'Ocupació. Creiem que en aquestes dues parcel·les hem aconseguit visualitzar que per a ICV l'**educació** és una prioritat política. Hem posat en marxa el **Projecte Educatiu de Ciutat**, amb una participació ciutadana significativa, que està aconseguint introduir elements de transformació social.

Hem apostat per l'ensenyament públic, amb la construcció d'escoles i l'IES que CIU no va fer. Hem apostat per la cohesió social amb dues llars d'infants i una escola d'adults finançada només per l'ajuntament, que amb vora 500 alumnes està aconseguint arribar a molts col·lectius de nouvinguts. Hem desenvolupat un servei d'atenció a l'absentisme escolar capdavanter que està aconseguint any rere any rebaixar l'índex d'absentisme. Hem apostat per atendre de manera especial aquell jovent que no assolirà el graduat d'ESO (Programa Tastet d'Oficis o UEC) o el que no l'ha assolit (Escola Taller, PQPI...). Hem posat a l'abast d'escoles i instituts molts programes educatius (educació mediambiental, educació artística, reflexoteràpia, etc.). Tenim una OME que ens permet tenir interlocució directa amb la Generalitat en els temes educatius.

La crisi dels darrers anys ha permès visualitzar una intensa tasca en oferta formativa ocupacional, contínua i professionalitzadora, abans gairebé inexistent, i tot un seguit de serveis a les persones en la seva inserció laboral: borsa de treball municipal, servei de cerca de feina, assessorament i orientació laborals i acadèmics, sessions orientadores als instituts respecte a sortides acadèmiques i respecte a problemàtiques laborals, IPI, club de feina...

En resum, estem satisfets de la feina feta, però ara ens cal apostar per incrementar la nostra presència per seguir garantint governs d'esquerres que aprofundeixin en les línies marcades.

Santa Perpètua de Mogoda

Comarca

Vallès Occidental

Extensió (Km²)

15,83 km²

Govern

PSC / ERC / CiU

Candidatura

ICV-EUiA-EPM

Electes:

Isabel García Ripoll

Regidora

Jose Sánchez Pérez

Regidor

Manuel Llord de Cara

Portaveu

Noemí González Martínez

Regidora

Guillem Llord Aymerich

Regidor

Agustina Silgado Galán

Regidora

Neus García Ribas

Regidora

www.inicativa.cat/santaperpetua
icv@staperpetua.cat
<http://pasdevianantsmogoda.blogspot.com/>

Per un Pacte Local contra la crisi. Santa Perpètua de Mogoda ho necessita i és possible

Des dels primers ajuntaments democràtics, des del PSUC fins a ICV, hem tingut l'honor i la responsabilitat de governar el nostre poble. Ara, per al govern de PSC-ERC-CiU, sembla que la crisi no sigui un problema municipal i que l'ajuntament sigui absolutament aliè a les situacions crítiques que molts ciutadans i ciutadanes estan vivint. El grup municipal d'ICV-EUiA porta plantejant, des del 2008, la necessitat de un Pacte Local contra la crisi a la nostra localitat. L'actuació del nostre grup ha consistit a insistir en la necessitat d'adoptar mesures reals i efectives contra la crisi que intentessin pal·liar la situació que la ciutadania està patint. Per aquest fet, la nostra tasca va consistir a elaborar un paquet de mesures en aquesta direcció, així com observar allò que altres ajuntaments ja estaven aplicant i podia ser útil a Santa Perpètua de Mogoda. També vam mantenir reunions i entrevistes amb comerciants, entitats veïnals, sindicalistes, petits empresaris i industrials. Fruit de tota aquesta feina, vam elaborar el document-proposta de 9 eixos i 45 propostes d'acció.

Entenem que el govern local no pot donar l'esquena a la situació que es viu al carrer, i l'administració, els grups polítics, els comerciants i empreses, els agents sindicals, els moviments socials i el sector educatiu han de treballar conjuntament i consensuar un Pacte Local, amb la cooperació i la implicació de totes aquelles parts que incideixen o tenen alguna cosa a aportar en aquesta conjuntura tan negativa.

Santa Perpètua de Mogoda necessita un pla que generi confiança i sigui percebut pels ciutadans com un acte de responsabilitat i de maduresa política i social davant d'una situació generalitzada com la que ens ha portat aquesta crisi salvatge. Són evidents els efectes en la indústria i la construcció, que estan comportant el tancament d'empreses i la pèrdua de milers de llocs de treball per a treballadors i autònoms al nostre municipi.

Santa Perpètua de Mogoda ha viscut altres crisis, la de principis dels noranta també va ser important, però a diferència d'ara l'ajuntament va centrar les seves potencialitats i capacitats a prioritzar l'acció política per sortir-ne: enfortint, incrementant i diversificant el parc industrial i impulsant polítiques actives d'ocupació, formació i reciclatge professional, orientació i autoocupació, invertint recursos econòmics i professionals en el reforç dels serveis de promoció socioeconòmica del Patronat de la Granja Soldevila, amb resultats extraordinàriament positius que han perdurat en el temps i que han estat referents més enllà del nostre municipi.

Per tant, l'emergència socioeconòmica del moment exigeix una acció pública que tingui el màxim consens polític i social en el municipi, amb l'objectiu que tot el teixit ciutadà i productiu de Santa Perpètua sumi els seus esforços en la mateixa direcció per aconseguir que els qui pateixen aquesta crisi la pateixin menys i que es destrueixin el menor nombre possible de llocs de treball.

↳ Santa Perpètua necessita un pla contra la crisi que generi confiança i sigui percebut per la ciutadania com un acte de responsabilitat i de maduresa política i social.

Per poder fer-ho efectiu, entre d'altres, hem proposat els següents objectius i mesures:

Millorar l'organització municipal, optimitzar recursos, **reduir la despesa innecessària en 1.000.000 €** i prioritzar la inversió. **Revisar i adequar la política fiscal**, entre d'altres congelant l'increment de l'IBI per al 2011, 2012, 2013 i reduint la taxa de residus comercials retornant als criteris de càlcul de l'ordenança del 2007. **Fomentar l'activitat i la creació d'ocupació local** establint una línia d'ajuts d'1.000.000 € procedents dels majors ingressos de l'IBI per impulsar **la rehabilitació del parc d'habitatges**, millorant l'accessibilitat, el comportament tèrmic i la qualitat arquitectònica de **60 edificis o comunitats de propietaris**. Realitzar un estudi de viabilitat per determinar les possibilitats d'**executar promocions d'HPO** en sòl residencial públic **amb empreses locals i en règim cooperatiu**. **Impulsar l'activitat comercial**, dissenyant i desenvolupant un pla estratègic del comerç local, **establint una dotació pressupostària addicional a l'existent de 100.000 €**. **Incrementar les polítiques actives d'ocupació i de formació ocupacional**, fomentar les iniciatives empresarials i d'autoocupació, la implantació de noves empreses i promoure la innovació del teixit productiu i empresarial, creant nous llocs de treball i **reduint la taxa d'atur local fins a situar-nos en percentatge per sota de la mitjana de Catalunya**. **Reforçar el suport a les famílies i persones** en situació de precarietat o risc d'exclusió **creant un fons d'1.000.000 €**, procedent de l'estalvi de despesa innecessària, **per a emergència social, tot garantint la igualtat d'oportunitats**. **Intensificar la col·laboració amb altres administracions públiques i agents econòmics i socials** amb la finalitat de trobar la màxima complicitat i suport **per estimular l'activitat econòmica i la creació d'ocupació**. **Establir mecanismes de seguiment i control** del compliment de les mesures del Pacte que garanteixin la participació de totes les parts.

Les biblioteques públiques: per a què, per a qui, quins serveis?

La cultura és un dret. La cultura ha d'estar present en el lideratge dels reptes socials. La cohesió social no serà plena si no contempla i participa també de les polítiques culturals. Els valors de la cultura com el coneixement, la creativitat, el risc, la crítica, la innovació, la memòria, el debat i l'excel·lència esdevenen més necessaris que mai i es garanteixen amb la proximitat cultural, amb l'articulació i desplegament dels equipaments, serveis i programes que universalitzen els drets culturals.

En aquest compromís volem posar en valor el paper de centralitat en les polítiques públiques de les biblioteques del segle XXI i us convidem a conèixer que n'opinen companys i companyes de la coalició.

Joan Lluís Amigó i Carbonell

Portaveu i tinent d'alcalde de Cultura i Activitats i Programes Transversals Ambientals de l'Ajuntament de Castelldefels

Un dels principals objectius que ens vàrem fixar en aquest mandat 2007-2011 va ser adequar les principals infraestructures culturals a la nova realitat demogràfica de la ciutat, atès el creixement intensiu que ha suposat que Castelldefels passés dels 32.080 habitants de 1990 als 62.120 de l'any 2010.

Aquestes infraestructures eren la construcció d'un nou teatre municipal, que vàrem inaugurar el passat 15 de novembre; la restauració i rehabilitació del Castell, de tal manera que esdevingués un element de cohesió i vertebració ciutadana i, per altra banda, un impuls d'un dels sectors estratègics de la ciutat: el turisme cultural; i la construcció de la infraestructura cultural més important que ens vàrem fixar com a objectiu, la nova biblioteca central de la ciutat.

En aquesta nova societat del coneixement en la qual estem immersos, l'accés a la informació esdevé un element essencial, fins al punt que la facilitat o la dificultat d'accés a la informació determinarà el grau d'exclusió social. D'aquí la importància de la biblioteca i la seva centralitat en el projecte de ciutat.

A l'hora de dissenyar la nova biblioteca central de Castelldefels, vàrem pensar en un equipament que fos entès com un servei adreçat al conjunt de la població: infants, joves, adults i gent gran i que, per tant, superés l'estigma que encara hi ha en certs sectors de la nostra societat, que entenen la biblioteca com un servei adreçat als joves estudiants. També hauria de facilitar l'accés a la informació general, fomentar i facilitar les tecnologies de la informació, disposar d'una àmplia i diversa col·lecció documental en tots els suports possibles (llibre, CD, DVD, ibook, accés a bases de dades documentals) i esdevenir un centre que donés resposta a les necessitats tant de l'autoformació com de l'oci i el lleure.

El resultat final serà que la biblioteca esdevindrà el centre cultural més important de la ciutat. Una biblioteca que, a banda de tenir les corresponents zones infantils, de consulta i lectura, també disposarà d'una sala d'exposicions, una sala per a conferències i activitats escèniques de petit format, una llibreria i sales d'estudi i treballs en grup. En definitiva, una biblioteca que esdevindrà un espai de socialització des de l'àmbit de la cultura i que sens dubte millorarà la qualitat de vida dels castelldefelencs i les castelldefelencques.

Glòria Cruz Torrellas

Regidora de Cultura, Solidaritat i Agermanaments de l'Ajuntament de Palafrugell

Una dada important que sovint es passa per alt: la biblioteca pública és l'únic equipament cultural de caràcter obligatori per als municipis de més de 5.000 habitants. La premissa no és gratuïta: les biblioteques han demostrat des de fa temps una capacitat d'adaptació interessant. Generen preguntes i ofereixen moltes respostes.

Quin és l'espai cultural del municipi on conviuen alhora tants perfils de públic diferent? On es poden trobar compartint taula una persona jubilada, un nen immigrant fent deures, una mestressa de casa llegint una revista i un estudiant universitari connectat al seu ordinador portàtil? Els espais i la societat actual no fomenten espais de trobada oberts realment a tothom.

Tanmateix, tots sabem que la societat és més heterogènia avui que fa vint anys. I els usuaris necessiten reclams cada vegada més sofisticats que destaquen en l'oferta múltiple de serveis i productes del mercat. Les biblioteques ho estan treballant bé: quan pensem en les biblioteques actuals, ja no només ens ve al cap un espai de silenci ple de llibres. Ara hi veiem també ordinadors i molta gent, molt de moviment. No és un espai mancat de conflictes: més que mai les biblioteques són el reflex de la població on es troben; el fet que hi hagi conflicte l'identifica com a servei viu.

Moltes enquestes indiquen que un dels serveis més valorats per la ciutadania és el de les biblioteques públiques. Les claus són diverses, però n'hi ha de comuns: una professionalització del servei evident. Al peu del canó hi trobem gent formada, amb caràcter vocacional i entregada a servir eficientment. Uns espais cada vegada més ben situats i ben dotats i una llista d'activitats paral·leles que han captat l'atenció d'un públic fins fa pocs anys allunyat de les biblioteques.

Malgrat l'èxit dels darrers temps, les biblioteques mantenen un esperit crític: aposten per mantenir el sistema actual de serveis gratuïts (documents per a consulta o préstec, Internet, informació elaborada de forma personalitzada) que efectivament demana la població. Però també busquen accedir a segments inèdits de públic tot ampliant el ventall de serveis sempre basats en la qualitat, el rigor, la proactivitat i el servei públic. Aquest segon punt els permet fidelitzar el primer grup d'usuaris, els que ja coneixen l'equipament i faciliten als regidors que treballem en les polítiques culturals unes estadístiques que són envejables per a molts equipaments municipals.

Enfront de la crisi, cal incentivar aquests equipaments consolidats, en adaptació continua i valents en la transformació. Un servei ben valorat, obert a noves propostes –del món artístic (us convido a conèixer en aquest sentit la proposta d'Arteca de la Biblioteca de Palafrugell), del món de les xarxes socials, del món educatiu... Les biblioteques públiques, un servei de capçalera. Un servei amb molt de futur.

Montse Ayats Coromina

Portaveu d'ICV-CdG a l'Ajuntament de Torelló

Des del meu punt de vista, les biblioteques del futur han de continuar exercint la que ha estat la seva funció tradicional i fonamental: afavorir la llibertat intel·lectual, la preservació dels valors democràtics i dels drets civils o, dit d'una altra manera, afavorir que la cultura, el coneixement i la informació puguin ser accessibles a tothom.

Ara bé, aquesta funció l'han d'exercir tenint en compte que la realitat del nostre segle comporta i comportarà canvis molt significatius, entre els quals hi ha el d'atendre nous públics, que provenen de realitats culturals molt diverses i tenen necessitats i interessos diversos, o tenir en compte els nous suports i nous continguts.

La irrupció de les tecnologies ha suposat ja transformacions i impactes molt importants, però encara n'han de venir molts més. Per exemple, és probable que el pas del suport paper al suport digital en els llibres ens obligui a repensar el disseny de l'interior de les nostres biblioteques (no caldrà tant d'espai per ubicar físicament els llibres) i de ben segur que servirà perquè es pugui disposar d'una oferta molt més àmplia de publicacions i no s'hagin d'eliminar les especialitzades perquè ocupen espai i les consulta molt poca gent. O, per exemple, tot i que l'accés a la informació es podrà fer cada vegada de manera més fàcil i des de casa mateix, les biblioteques hauran de posar en valor el fet d'accedir a la informació en societat.

Alhora, les biblioteques del segle XXI han de continuar complint la seva funció d'agents estimuladors de la lectura i, per tant, és important que mantinguin i potenciïn les activitats d'animació a la lectura, les trobades amb autors, els clubs de lectura, les bibliopiscines, les biblioplatges o les bebeteques. Dedicant, però, a cada activitat els espais adequats i no perdent de vista que una biblioteca també ha de complir la seva missió com a espai de lectura i d'estudi, un aspecte que en algunes ocasions sembla que s'oblidi.

És fonamental també (i, amb les tecnologies, relativament fàcil!) que les biblioteques dels nostres pobles i ciutats s'interrelacionin amb els altres equipaments culturals del municipi, amb les escoles, el teixit associatiu i amb els equipaments socials.

I, finalment, considero que cal que en els pròxims anys siguem capaços de resoldre una de les grans assignatures pendents: les biblioteques escolars.

Catalina Pérez i Garcia

Regidora de Cultura de l'Ajuntament de Banyeres del Penedès

Banyeres del Penedès té 2.920 habitants. Això vol dir que per llei no està obligada a garantir el servei públic de biblioteca. Nosaltres en tenim i apostem per aquest servei convençuts que és l'equipament referencial de cohesió i llibertat dels nostres veïns i veïnes.

Malgrat aquesta limitació en rebre suports permanents al servei bibliotecari de les altres institucions, amb esforços econòmics, imaginació i complicitats de la ciutadania estem garantint un servei més que digne.

El model de la biblioteca del nostre poble és garantir els serveis amb dignitat. Compta amb una bibliotecària cada dia i, com totes les biblioteques, ofereix el servei de préstec dels llibres de què disposa i durant l'any adquireix nous llibres segons els títols que els lectors ens demanen, això sempre dins les nostres possibilitats econòmiques. Disposa també de servei d'ordinadors.

Els projectes que hem posat en funcionament darrerament són:

Crear un club de lectura. Els nostres lectors n'estan molt satisfets, ja que ells mateixos diuen que estan llegint llibres de contingut diferent als que sempre acostumaven a escollir. Vol dir que oferim i obrim nous interessos als nostres ciutadans i que descobreixen noves lectures, s'enriqueixen amb altres continguts i obtenen una cultura més diversa i molt més rica.

Tenim un lloc, a la mateixa biblioteca, dedicat als més petits, amb la seves taules i amb la presència de rondallaires. En aquest projecte els nostres rondallaires són la gent de les nostres associacions culturals. Un doble enriquiment es produeix: el Grup del Drac expliquen contes del drac; els de teatre, a la temporada d'hivern, van explicar els pastorets amb personatges inclosos; els diables, del diabló; etc.

Totes les conferències que tenim al nostre abast i que es programen les fem a la biblioteca. Pensem que els llibres han d'estar ben a prop de les persones; els llibres en aquest cas ens omplen de cultura. Tenim molta feina a fer: convèncer la gent que la comunicació de persona a persona és la base per fer cultura, comentar les inquietuds que tenim i posar en marxa els projectes en comú.

Sempre he pensat que les biblioteques són un lloc immillorable, en el sentit que hi trobes de tot (llibres, revistes, diaris, DVD, etc.) i gent. Valdria la pena que els metges recomanessin visites a les biblioteques, crec que no tindriem tantes depressions. La biblioteca ha de ser la casa de tothom i per a tothom. Si ho aconseguim, farem cultura de la bona i farem millors ciutadans.

Joan Ramon Veciana i Martínez

Portaveu de PIG-EPM i tinent d'alcalde de Cultura i Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Sant Hilari de Sacalm

No estranyarà a ningú que constati que en els últims anys els canvis pel que fa a consum cultural als pobles i ciutats del nostre entorn han estat més que notables.

Una vegada satisfetes les necessitats més bàsiques de la societat, el consum d'activitats relacionades amb l'àmbit cultural s'ha disparat de manera exponencial, i les administracions locals ens hi hem hagut d'adaptar, dotant de més equipaments i més activitats els nostres municipis per poder donar resposta a aquesta demanda ciutadana.

En aquest sentit, el paper de les biblioteques municipals ha estat fonamental. La biblioteca és probablement el punt de partida de l'educació cultural, un espai on poden conèixer des de nadons fins a persones d'edat avançada, des d'on es dinamitzen múltiples activitats i que és la base per complementar l'educació escolar en el cas dels més petits.

Sant Hilari de Sacalm disposa des de l'abril del 2008 d'un nou equipament bibliotecari que enforteix el paper que la biblioteca municipal ha jugat des de fa més de trenta anys. El nou equipament ha permès fer un pas endavant molt important, amb més personal, més metres quadrats, més fons bibliotecari en els diferents formats (paper, audiovisual i informàtic) i més activitats. Així, des de la biblioteca municipal s'ha impulsat l'hora del conte per a nens i nenes de primària, l'hora del conte per a nadons, un club de lectura per a adults, un altre club de lectura per a adolescents, el projecte Units per la lectura, que pretén afavorir la integració de les persones immigrades a partir de la lectura i que ha obtingut un premi Maria Moliner, i el Pla de Lectura, un projecte ambiciós firmat amb tots els centres educatius del poble i que contempla, entre d'altres, disposar d'unes maletes viatgeres per deixar material als centres educatius i visites de tots els cursos de les escoles del poble a la biblioteca, per ensenyar-los a utilitzar totes les possibilitats que té la biblioteca ja des de petits.

Com es pot comprovar, una biblioteca municipal pot esdevenir un centre cultural eficaç, amb implicació en el creixement cultural i educatiu de la població i que impulsi també activitats lúdiques per ajudar a trencar la sensació que molta gent té que les biblioteques són espais avorrits. Les biblioteques modernes ajunten els valors tradicionals d'espais silenciosos per a l'estudi i la recerca amb el vesant més lúdic a través d'activitats complementàries per a totes les edats.

Toni García García

Regidor-portaveu d'ICV-EUiA-EPM a l'Ajuntament de Lloret de Mar

➤ **Hem fet un fet quotidià de les visites periòdiques de la coalició als barris de Lloret i al nucli urbà de la vila per escoltar la gent.**

Manifestació de la gent d'ICV-EUiA de Lloret de Mar en solidaritat amb el poble palestí

Treball intens i compromés d'ICV-EUiA a Lloret de Mar

Lluny del desànim que pot ocasionar no participar en el govern local i restar a l'oposició, l'experiència ens demostra que amb voluntat i determinació podem desenvolupar polítiques que beneficinen la població.

La prova d'aquesta afirmació és el fet que, després de set anys consecutius de govern de CIU-PP a Lloret de Mar i mitjançant al·legacions al POUM, hem aconseguit millorar les condicions d'accés a sectors de la població amb l'eliminació de culs de sac i la creació de zones d'aparcament i rotondes que milloraran la fluïdesa viària i la seguretat. Hem presentat propostes al FEIL i el FEOSL que han estat aprovades i que han suposat una millora en indrets i places dels barris de la vila, així com canvis d'enllumenat a dues avingudes principals amb la substitució de làmpades de vapor de mercuri per lluminàries més eficients i sostenibles.

Hem fomentat la creació de teixit social en el poble, col·laborant en la creació tant de l'associació de pensionistes i jubilats

com en una associació de dones de gran projecció i protagonisme a Lloret.

Ens hem afegit a les manifestacions reivindicatives del sector de l'hostaleria organitzades pels principals sindicats de Catalunya i darrerament hem assistit, donant-hi el nostre suport, a assemblees sindicals per donar resposta a les retallades socials imposades pel govern de l'Estat espanyol i que afecten greument els drets de la classe treballadora.

Hem fet un fet quotidià de les visites periòdiques de la coalició als barris de Lloret i al nucli urbà de la vila per escoltar les queixes i els suggeriments de la ciutadania sobre deficiències i mancances, que van des del manteniment d'instal·lacions fins a problemes de seguretat i salubritat, que nosaltres transformem en precis i preguntes al Ple municipal i que generalment es tradueixen en solucions a les peticions dels veïns. Val a dir que el contacte directe i periòdic amb els nostres conciutadans és una experiència molt enriquidora.

Enguany hem celebrat el sisè aniversari del nostre butlletí *L'espurna*, que té una tirada de 5.000 exemplars per intentar arribar a tota la població. És el nostre òrgan de difusió, a través del qual informem del més rellevant de la nostra activitat política, tant als plenaries com en actuacions ciutadanes concretes.

Són populars les nostres concentracions periòdiques en contra dels maltractaments envers les dones cada primer dissabte de mes, i així des del principi de la legislatura. I les temporades programades de cinefòrum amb debat posterior i pica-pica.

Per tot això i més, lluny del desànim que pot provocar restar a l'oposició, com deia al principi, podem constatar que l'activitat política dels militants i simpatitzants d'ICV-EUiA a Lloret és intensa i compromesa i, a menys d'un any de les eleccions municipals, volem transmetre un missatge optimista.

Martí Abella i Pere

Primer tinent d'alcalde i regidor d'Urbanisme a l'Ajuntament de Solsona

➤ **A les properes municipals del 2011, El Comú hi serà present en coalició electoral amb ICV.**

El Comú del Solsonès lidera la transformació social i ambiental de la comarca i de la seva capital

El Comú del Solsonès, l'esquerra transformadora

El Solsonès és una terra força desconeguda per als catalans, paradigma de transició i dualitat. Del pla a la muntanya, de la costa a l'interior, límit de la Catalunya Vella, moltes masies i poca gent, clerical i conservadora, rebel i descreguda. La capital, Solsona, té 9.400 habitants i una economia basada en l'agricultura, la ramaderia i el bosc i una incipient indústria que modernitza i equilibra la nostra societat, amb l'ajuda de moderns equipaments com el Centre Tecnològic Forestal de Catalunya, ple de titulats universitaris.

En el nostre context, fer política ha estat durant anys un exercici ben diferent del que es podia practicar aigües avall d'un Cardener-Llobregat més industrialitzat. El Solsonès ha estat i encara és terra de carlins, cacics i menestrals, gent autosuficient i arrelada a les tradicions.

El Comú del Solsonès neix com a alternativa política que pretén aglutinar aquelles persones que valoren el progrés social, la igualtat d'oportunitats, el respecte a les persones i la preservació de la terra. I té per objectiu bàsic donar suport a les persones dels petits municipis de la comarca que encara senten els efectes del ferri control social exercit per propietaris i eclesiàstics.

El 2003, a les primeres eleccions en què es presenta, El Comú s'imposa a 2 municipis i fa perillar el domini de la dreta en 3 més, entre ells la capital, Solsona.

El 2007, i malgrat l'exemple ofert de capacitat, honestat i participació directa, es perd el municipi de Pinós, i Sant Llorenç de Morunys passa a integrar-se a l'entorn del PSC. En canvi, a Solsona una coalició formada per ERC (4), El Comú (2) i PSC (2) assoleix el govern municipal. Per primera vegada a la història, l'esquerra plural venç al cor de la Catalunya més profunda.

Han passat 3 anys marcats pels efectes de la crisi econòmica i de model social, que ja treia el cap quan vam assumir el lideratge de la ciutat. El consens polític es va concretar en un Pacte de Govern en què els objectius bàsics els podem resumir amb apropar el govern als ciutadans, gestionar un ambició i desmesurat projecte urbà heretat que inclou des de la millora d'un dels més bells nuclis històrics de Catalunya a través de la Llei de Barris fins a la creació d'equipaments primordials com una segona escola i institut públics, la biblioteca o el Casal Cívic, i la renovació i millora d'infraestructures i carrers. I sobretot crear les bases del desenvolupament futur a partir de la participació ciutadana: POUM,

Agenda 21, Consell de Ciutat, gestió sanitària, etc.

Potser no assolirem tots els objectius, però s'haurà demostrat que la sensibilitat d'esqueres pot fer avançar de manera decidida el nostre poble, amb honestat i sinceritat, compartint la presa de decisions amb els ciutadans.

En aquest període històric per a la nostra ciutat, cada grup de l'equip de govern ha disposat del suport del respectiu referent polític. En aquest sentit, El Comú ha anat avançant en la seva vinculació amb ICV, en part per la militància directa de bona part dels afiliats i en part perquè l'objectiu de fer possible un altra manera de fer política es compleix a mesura que demostrem capacitat per governar. En el futur, la millor carta de presentació serà un balanç de govern positiu en els 4 municipis de la comarca que ja disposen de govern de progrés. I mentre no abandonem l'objectiu d'ampliar l'abast comarcal, creiem que ja no cal que sigui a costa de desdibuixar vincles i compromisos. Per això a les properes municipals El Comú hi serà present en coalició electoral amb ICV. Així ho va acordar, per unanimitat, l'assemblea recentment celebrada al municipi de la Coma i la Pedra.

Pere Orriols Tubella

Portaveu d'ICV-EUiA i tinent d'alcalde de Promoció Econòmica i Medi Ambient a l'Ajuntament de Sant Just Desvern

La conjunció de la responsabilitat en Medi Ambient i Promoció Econòmica va tenir un efecte revulsiu en l'actuació en l'àmbit de l'energia fotovoltaica.

A Sant Just Desvern, impulsem l'energia fotovoltaica tot lligant sostenibilitat, energia, ocupació i economia

Dins el context de preocupació per la crisi energètica, l'Ajuntament de Sant Just Desvern ha estat desenvolupant una activitat específica a l'entorn de l'energia solar fotovoltaica. Aquestes accions han estat impulsades pels regidors i regidores d'ICV-EUiA, que des de fa 27 anys formen part del govern municipal, assumint sempre la responsabilitat de Medi Ambient.

L'experiència es va iniciar l'any 2005 amb la instal·lació, en una escola, d'una central d'1 Kwp de potència, el rendiment econòmic de la qual revertia en el centre educatiu. Un any després va entrar en funcionament una segona instal·lació similar.

ICV-EUiA, l'any 2007, va assumir també la regidoria de Promoció Econòmica. La conjunció d'aquestes dues responsabilitats va tenir un efecte revulsiu en aquest àmbit.

Es va assignar aquesta activitat a l'empresa municipal de promoció econòmica i a finals de 2009 Sant Just ja disposava d'una potència productiva de 100 Kwp. Està previst que acabem el 2010 doblant aquesta capacitat i esperem que el 2011 generi uns ingressos per la venda d'electricitat superiors als 83.000 euros.

El model de finançament aplicat a les diferents instal·lacions, en funció de les seves característiques, no ha estat sempre el mateix.

En les escoles, a través del programa *Energia i escola*, l'Ajuntament ha subvencionat una part de la inversió amb el compromís que l'empresa municipal (que ha assumit la resta del cost) reverteixi una part dels rendiments a l'escola, la qual els ha de destinar a programes específics que tota la comunitat educativa identifiqui com a finançats per la producció d'energia. Cada escola rep anualment més de 2.000 euros. En aquest cas es dóna una certa prioritat a l'efecte sensibilitzador.

Aquest any estem construint una central al sostre de la piscina municipal finançada a través del FEOSL. Aquesta forma de finançament ens permet convertir una transferència de capital (una subvenció que només es pot dedicar a inversió) a uns ingressos corrents garantits, com a mínim, durant 25 anys. A més a més, hi ha els efectes mediambientals, energètics i de sensibilització.

Al sostre d'un centre cívic s'ha construït una instal·lació de 11,4 Kwp mitjançant un pla ocupacional de 4 persones que han seguit un acurat procés de formació finançat per l'Ajuntament. Aquesta experiència, que requeria la confluència de l'Ajuntament, de l'empresa municipal, del SOC i de l'empresa d'enginyeria privada que ha acceptat el repte d'un projecte d'aquesta mena, ha hagut de superar una bona quantitat d'obstacles. Ara estem buscant la col·laboració amb altres municipis de la comarca per tal d'optimitzar esforços. En aquest cas es busca millorar l'ocupabilitat de les persones beneficiàries, al mateix temps que s'incentiva la demanda d'aquesta mena d'instal·lacions.

Fins ara no hem aconseguit èxits en la implicació de la població civil en la creació d'instal·lacions d'aquest tipus d'energia, que és un dels objectius que ens havíem marcat. En aquests moments, però, estem preparant una proposta per oferir a la població la possibilitat de participar en el finançament de les activitats productives d'energia, amb la corresponent remuneració.

Plaques fotovoltaïques a l'Escola Montserrat de Sant Just Desvern

Mònica Miquel i Serdà

Portaveu d'ICV-EUiA-EPM a l'Ajuntament de Cubelles

ICV-EUiA-EPM està molt implicada en les polítiques d'igualtat, en les polítiques que millorin les condicions de les dones i en la lluita contra la violència masclista.

Cubelles tindrà Pla d'Igualtat

Tot fa pensar que en els propers mesos, si res o ningú ho impedeix, Cubelles podrà comptar amb el Pla d'Igualtat. Això ha estat possible gràcies al procés de participació ciutadana, endegat a finals d'octubre per la regidoria de Polítiques d'Igualtat, en el qual la representació de Dones amb ICV ha treballat presentant propostes i participant en el taller *La mirada de les dones a Cubelles*, celebrat el 30 d'octubre del 2009.

ICV-EUiA-EPM està molt implicada en les polítiques d'igualtat, en les polítiques que millorin les condicions de les dones i en la lluita contra la violència masclista. És per això que manifestem la nostra satisfacció per l'esborrany de Pla d'Igualtat realitzat per una consultora especialitzada i la col·laboració de la Diputació de Barcelona.

Les dones i els homes d'ICV de Cubelles mostrem la nostra satisfacció per dos motius, perquè el Pla resultant contempla les línies de treball essencials que permetran progressar el municipi en

polítiques de gènere i perquè, en bona mesura, recull les aportacions que Dones amb ICV va fer en el taller realitzat el passat mes d'octubre: promoure la coeducació a les escoles i la incorporació d'una visió no sexista de la reproducció i la família, ampliar places per a infants del cicle educatiu de 0 a 3 anys i crear una borsa d'hores per a la recollida i guarda de les criatures i altres necessitats similars al funcionament d'un banc del temps, promoure l'ús d'un llenguatge no sexista, subvencionar l'adquisició d'equipament informàtic per a dones i gent gran, així com tallers formatius per a l'accés a les TIC, crear el Consell de la Dona, fomentar la formació per millorar la qualificació professional de les dones, urbanitzar incorporant la visió de les dones i remodelar els espais públics, feminitzar els carrers i els noms dels edificis públics.

Aquestes i la majoria d'accions del Pla (la creació del SIAD, per exemple) faran que en un màxim de tres anys Cubelles estigui en el grup de municipis que han fet de les polítiques de gènere un dels seus

signes d'identitat. Les dones i els homes d'ICV de Cubelles hi estem compromesos i volem que així sigui. I és amb aquest convenciment que el nostre grup va demanar una reunió amb la regidora d'Igualtat i tot fa pensar que les nostres millores s'incorporaran al document que finalment serà debatut i aprovat pel Ple municipal.

La participació i el treball dels grups de dones han estat respectats i reconeguts pel govern municipal, que s'ha posat les piles, i el grup municipal d'ICV-EUiA-EPM/ Dones amb ICV, tot i ser a l'oposició, defensarà el Pla perquè Cubelles progressi i avanci en polítiques per a dones i molt especialment en l'eradicació de la violència masclista.

Roda de premsa de la nostra gent de Cubelles

Informació

Agenda

30/9/2010 matí i tarda

Mòdul formatiu d'estratègia i direcció de campanya

Mocions Moció de suport a la convocatòria de vaga general del dia 29 de setembre - Moció de rebuig a la sentència del Tribunal Constitucional contra l'Estatut d'Autonomia - Moció de rebuig a la participació de les Empreses de Treball Temporal en la contractació de l'administració pública - Moció contra la reforma laboral - Moció de condemna dels atacs de l'estat d'Israel a la Flota de la Llibertat - Moció contra el cànon de la Societat General d'Autors i Editors (SGAE) - Moció contra les mesures del govern espanyol per reduir el dèficit públic - Moció de suport a la 2a Marxa contra l'atur. **Papers** Papers sobre les mesures per reduir el dèficit públic als ens local

Una protecció civil per al segle XXI

Josep Ramon Mora Villamate

Director General de Protecció Civil

La protecció civil és un servei públic que té com a objectiu la protecció dels ciutadans i ciutadanes davant de situacions de risc col·lectiu, en general de gran complexitat i que requereixen estratègies i recursos específics en el coneixement, la prevenció, la coordinació i la gestió d'aquestes situacions.

A l'inici d'aquesta legislatura, la protecció civil a Catalunya no tenia una organització i personalitat administratives pròpies, en trobar-se integrada en l'organització operativa del Cos de Bombers de la

El Director General de Protecció Civil i altres comandaments el dia del simulacre d'emergència a l'aeroport del Prat.

A l'inici d'aquesta legislatura, la protecció civil a Catalunya no tenia una organització i personalitat administratives pròpies.

Generalitat. El seu pes específic en l'àmbit administratiu, polític i pressupostari era molt baix. Es detectaven grans mancances pel que fa al lideratge i als recursos. Pel que fa a la seva operativitat, la seva infraestructura més rellevant, el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (CECAT), no disposava de personal especialitzat en la matèria de protecció civil ni en el coneixement dels seus processos. Els sectors implicats en el sistema de protecció civil, tant públics com privats i de forma destacada les organitzacions municipals, es pronunciaven de forma clara per la necessitat d'una ordenació a fons i d'un major suport polític a aquesta matèria.

El programa 2007-2010 del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació va establir com una de les seves prioritats propiciar aquesta reestructuració, amb l'objectiu de crear un sistema de protecció civil robust i amb capacitat de lideratge en el coneixement dels riscos, en la prevenció, en la planificació de la resposta, en el suport a la coordinació de les emergències, la logística, la informació i l'atenció a la població.

Aquest nou lideratge exigia la creació d'una direcció general de protecció civil, per tal de propiciar una nou model conceptual i organitzatiu, que inclogués una estructura operativa i unes infraestructures fortes per a la gestió i coordinació de les situacions de risc greu a Catalunya, com per exemple el nou Centre de Coordinació Operativa de Catalunya, el nou model de Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112, la potenciació de les infraestructures tecnològiques de suport i la xarxa d'alarmes

i comunicacions d'emergències. Aquest desenvolupament a fons del sistema de protecció civil, en el seu vessant operatiu, ha estat acompanyat també de noves estratègies de suport a les administracions locals i d'un increment de les polítiques de previsió i prevenció dels riscos. Totes aquestes accions han

Els sectors implicats en el sistema de protecció civil, tant públics com privats i de forma destacada les organitzacions municipals, es pronunciaven de forma clara per la necessitat d'una ordenació a fons i d'un major suport polític a aquesta matèria

culminat en una proposta de nova llei de protecció civil, entre altres iniciatives normatives per tal de consolidar i donar solidesa al sistema de protecció civil i les seves infraestructures i recursos.

Una ordenació tan important i profunda com la plantejada és forçosament un projecte a mig termini. Tot i que s'han encetat les bases per a un plantejament estable, fort i de qualitat, el sistema i l'estructura organitzativa no està encara consolidada. Val a dir que la necessària contenció de la despesa arran de la crisi econòmica ha interromput el dimensionament definitiu del sistema, sobretot en el seu vessant territorial. Per això és molt important encara un treball de continuïtat en les mateixes polítiques, per finalitzar els diversos projectes que s'han anat iniciant al llarg d'aquesta quatre anys. A partir d'ara, es tracta de donar força i autoritat al sistema de protecció civil a partir de les bases construïdes en aquesta legislatura.

d'esquerres i ecologistes de debò

Edita: Grup d'ICV-EUiA-EPM a la Diputació de Barcelona. Rambla de Catalunya, 126. 08008 Barcelona. Tel. +34 93 402 21 23 • **Coordinació:** Josep Altayó i Morral •

Correcció lingüística: la correccional – serveis textuais

Disseny: Eumogràfic • **Impremta:** Cevagraf. **Dipòsit legal:** B-14068-2006

Contacte: altayomj@diba.cat / www.apeudecarrer.cat

Aquesta publicació està subjecta a una Llicència de Creative Commons

Si vols rebre la publicació exclusivament en format electrònic, envia'ns un correu amb el teu nom i l'adreça electrònica a altayomj@diba.cat